

DE JAREN 1941 - 1946 VAN MIJN VADER...
VAN MIJN MOEDER TROUWENS OOK

De jaren 1941 - 1946
van mijn vader...
van mijn moeder trouwens ook

Door Hendrik van Delsen

Bewerkt door Corine van Delsen

© 2020 Corine van Delsen / Uitgeverij U2pi

Titel: De jaren 1941 -1946 van mijn vader...van mijn moeder trouwens ook

Auteur: Hendrik van Delsen

Bewerking: Corine van Delsen

Uitgeverij U2pi BV, Den Haag, www.uitgeveriju2pi.nl

Druk: JouwBoekdrukkerij.nl

ISBN: 978-90-8759-935-5

NUR: 680

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, of enige andere manier, zonder voorafgaande toestemming van de uitgever.

Het gezin van Delsen

Jilis van Delsen, getrouwd met Cor de Bok

Kinderen:

Henk...Hendrik Cornelis	getrouwd met Annie Verhoef
Dien.....Dingena	getrouwd met Maarten van Daalen
Gre.....Margaretha	getrouwd met Gerrit Verhoef
Kees	ongehuwd
Koos	getrouwd met Adrie van Lomwel
Corrie	getrouwd met Arie de Kruijk

Familie van Cor de Bok:

Rie de Bok	getrouwd met Otto Walraven
Dien de Bok	getrouwd met Kobus Terlouw

Gezin Verhoef

Dirk Verhoef (1884) getrouwd met Lena Bouter (1883). Allebei geboren in Ameide

Kinderen

Huib 1909	getrouwd met Alie
Margo 1910	ongetrouwd
Jannie 1912	getrouwd met Gijs
Gerrit 1914	getrouwd met Gre van Delsen
Annie 1916	getrouwd met Henk van Delsen
Ina 1920	getrouwd met Egbert
Nico 1923	getrouwd met Greet (overleden), Ami (overleden), Els (gescheiden), 4 ^e huwelijk

Twee zusters van opa Verhoef heten:

An Verhoef

Marie Verhoef

Zij zijn allebei ongetrouwd en wonen gezamenlijk in de Molenstraat, ook wel Brouwerij genaamd, en drijven daar een kruidenierszaak. Neven en nichten komen hier veel logeren.

Ook woont er in Ameide nog een broer of neef Nico.

Inhoudsopgave dagboek II 1941-1946

Aankomst van Annie en Wil	2
Knoeien met gebak	3
Over zoenen beginnen	4
Aanval van het beroerde	5
Foto's stelen	7
Paradijspakje	8
Een ongeluk van een mensch	9
Een voortreffelijk stuk borstkas	10
Twee verdiepingen van denken	11
Wat is de bovenkant van Gré	13
Wonderlijke schikking van het lot	15
Tweeslachtige gevoelens	16
De eerste minnebrief	17
Duisland trekt ten strijde tegen Rusland	20
Ze schrijft maar niet terug	21
Brief	22
Om wie was het nu eigenlijk begonnen?	23
Dank je wel, Gerrit	25
De liefdesbrieven van Willem Kloos	27
Nooit weer verliefd	28
Een echte bovenmeester	30
Oranjetroebelen in Ameide	33
Een luier aanbrengen	34
Een uitgezaagd dubbeltje dragen en boete krijgen	40
Het moederjoch trouwt vandaag	41

Een geweldige omhelzing	42
Ganzen, varkens of zwanen..?	44
Onder het roeien staat het vrijen stil	47
Een geschrokken ruitje	48
Verraad van Co	49
Hardlopen over stoppels	50
Zomerse marsepein	52
Hartsgeheimen	56
Angstpsychose	58
Vernederingen	62
Nooit trouwen. Of toch?	63
Nog meer ontboezemingen	64
Hendrik heeft 's zaterdags wel iets beters te doen	67
Geluk of leegheid	70
Uit het lood	72
Een heerlijke middag	75
Wie is de vader van de zoon van Noach	76
W's wegwerken	80
Draaikolken	83
Naar Engeland	86
Gerrits merkwaardig brein	87
Reukofferaltaar	90
Een heerschappij dat naar zijn meisje toe gaat	94
Persoonsbewijs halen en vinger meebrengen	95
Zo donker in de winkel	99
Verkeerd gefietst bij Oudewater	102
Een pyjama, liefst gevuld	104

Electriciteitsdistributie	110
Een gerieflijk toilet	115
De kaas vooruitsteken	118
De hemel staat vol zoeklichten	119
Een akelige schoolfrik	123
Twee eendenkoppen uit een gat	124
Er uit met die vent	126
Schoonvader in al zijn grimmigheid	129
T zal wel een engelsmannegie wezen	132
Een lepeltje met een H	134
Een dikzak van een brief	140
Geen huwelijksgeluk	144
Ik weet nog veel meer	147
Peren schillen	148
Hoge braniepetten op lege hoofden	150
Eerdere verliefdheid	155
De vertrouwenplant	156
Goudgebrek	160
Solliciteren naar salarisverlaging	164
Brief naar A. Hitler te Berlijn	166
Vieze koffie en lekkere krakelingen	167
De veerman lag al op bed	169
Enkel door een ring bijeen blijven	175
Jarige tante An h�eft al een bonbonni�re	179
Diefachtig handje	181
Droog verdriet	185
Een hart vol zang	189

Mijn mooie tuin	190
Magneet en ijzer	193
Marktdag	198
Slapende professor	201
Vlooienspel	205
Aantrekkelijke schoonvader	206
Telkens 5 gulden kwijt	207
Zaken gaan voor 't jochie	209
Oh...de bakker is er bij	215
Al 4 jaar haken aan mijn spreij	221
Een bezemsteel ingeslikt	222
Een risje pistoolknallen van een bedronken germaan	223
Voor de oven op een drooglijntje	229
De chocoladeletter is ten dode opgeschreven	232
Haar man was een lomperd	233
Een man met donker haar trouwen	234
De weg van de vernietiging	236
Engelse vlieger opgepakt	238
Boeddha ziet glimlachend op mij neer	239
Verwaandheid in excelsior	241
Doorluchte voorvader Huijg	245
Het streven naar levenszuiverheid	246
Een blik in zijn boezem	248
Zaagsel in het lijf	250
Oom Kees zijn prachtige zware stem	253
Ik voel deze kamer	255
Aardappels gesmokkeld	257

Het harteloze schepsel heeft een hart nodig	259
Leerdamse wonderen	264
Een hele inkwartiering	277
Mieterende liefjes	283
Een groot mens	284
Ben je zestig?	288
Nooit vragen waarom vrouwen iets doen	289
Flonkerende karbonkeltjes	292
Qualiteit van fantasieën	296
De barre winter van '42	298
De voortgang van het gerucht	302
Ze waren griezelig koeltjes	304
De zonen worden ongeduldig	310
Tekening van een gewenst huis	312
Geen kolen voor de bakkerij	313
Twee slaapkamers	315
In Indië is de hele vloot gezonken	318
Wat was daar voor bijzonders aan	323
Iets is de geest binnen gewiekt	324
Ijskouwe rilderigheid	325
Als een schakeltje ontbroken had	329
Saai portret	331
Een lelijke brief	332
Mannen worden opgeroepen	337
Een dochter der kinderen der Lexmondieten	339
Monsterlijke foto's	343
De kwestie van de kerk	350

Een dominee is geen bidmachine	354
Azijn in een paling//suiker in een geconfijte abrikoos	358
Tien geboden	364
De streken van Gerrit in een huwelijksgedicht	367
Een gezegend meubel	374
Borrelende bron van zoenen	376
Een Gereformeerde specialiteit	377
Ballonnen met busjes benzine	382
Kunstproducten in de bruiloftsfeestelijkheden	384
Driftbuien	386
De stoeipret in gevaar	389
Moest ik terug, moest ik vooruit	390
Het nieuwsgulzige Annegie	396
De eerste kersen zijn heerlijk zoet	400
Reddend zwemmen met ‘openbare’ onderwijzers	402
Als je vader en moeder ruzie hebben	411
88 fietsen zonder banden	414
Ik kan niet alles goed doen	418
De billenbuurt	423
Een verwisseling van de hel met de hemel	428
Een jurkachtige das	429
Tegen zoenen om gezondheidsredenen	430
Ameidesche pèrdemart	433
Nogmaals een brief	435
De stem van het gezond verstand	437
Mijn omgang met de mensenwereld	439
Bijwijken	442

Een prevelementje van Koos	443
Langdurige jaloerse bui	447
Bombardement op Eindhoven	448
Gelukkig dat we nog niet getrouwd zijn	457
Een zwaarmoedig, haast weemoedig stuk	460
Wederzijds warm	466
Heel Termeij in gramschap	468
Surrogaatverhouding of ontwikkelingsproces	475
Homeopathische dosis letteren	478
Hoge hoed lenen	481
IJselijk vroeg opstaan	485
De minnerijen ontbreken	487
Dat is er met de invasie niet beter op geworden	488
Examen	490
4 methoden om de vijand te benaderen	492
Je krijgt een sergeant thuis	494
Als je geen gevolg geeft aan de oproep	495
De theorie van een kop koffie	498
Doodgemoedereerd sjorren aan een booby-trap	499
Het gaan of niet-gaan naar Indië	500
Het ambtelijk apparaat in werking stellen voor de ondertrouw	503
De verloofde van Dien vertrekt naar Curaçao	504
Het nieuwe baantje van sectiecommandant	505
Dwars door de duinen naar de zeekant	509
Een onafgebroken rij bunkers	510
De pap met de vork te lijf gaan	511
Salaris en oorlogstoelage	513

Het oord der extremisten	515
Met zijn tweeën 38 man africhten	516
Herdenkingsplechtigheid op de Grebbeberg	518
Bijna-ongeluk met een jachtgeweer voor groot wild	519
Aller verschrikkelijkste boerenhufter dat je bent	520
Verlofdagen gepland in week van 6-14 juli	522
De kermis is kalm, er is geen sterke drank te krijgen	525
Ook afgekeurd voor Indië	527
Muiderberg, een klein plaatsje, enkele huizen	528
Rijksambtenaar bij het Rijksbureau voor tabak	533
Het levensprogramma tussen de benen	536
Een zorgzaam wijf is toch maar alles	541

Kroniek der geweldige gebeurtenissen uit de dagen des levens van Hendricus Delsenius en zijn tijdgenoten mitsgaders vele overpeinzingen over de kleine en groote vragen, het geluk en de benauwdheden van hemzelf en dit wereldrond, geschreven in de jaren der jonkheid als een roos en een weemoed voor de dagen zijns ouderdoms.

Hendricus Delsenius,

1.7.1941

In het jaar 1941

Heldere stemmen op ons plaatsje.

Stemmen der begroeting. Stemmen met een juichende belofte er in.

De stemmen van Annie en Wil, twee namen die door traditie verbonden, zulk een vroolijken klank in het leven van schrijver dezes gekregen hebben. Aangezien mijn kuif niet erg in de salonplooï zit, ga ik die eerst eens natmaken, alhoewel mijzelf misprijzend om zóó veel fatterigheid.

Daar komen ze ons “werkhol” binnen.

Eerst krijg ik een hand van Annie, met een standje dat de mijne vies is, en dan een van Wil. Dan begint het lieve leven.

't Zouden Annie en Wil niet geweest zijn, als ze niet dadelijk met hun vingers overal aanzaten. Natuurlijk moesten ze al op slag hun deel hebben aan den aanmaak van gebakjes. Enfin, wat kan ik anders doen dan ze te laten knoeien.

Wil snijd een stuk moscovisch (deeg) zoo zonderling door, dat de kinderkamer in opstand zou zijn gekomen, terwijl Annie weer op ander gebied

aan 't klodderen is, zodat het edele tweetal goed in de gaten gehouden moet worden, wil er nog iets goeds uit deze overval van lastig volk voortkomen.

Daarbij hebben ze in het geheel geen gevoel voor onzen vak-trots en slingeren de zwaarste beledigingen maar heel gemoedelijk en vooral kwistig in het rond.

Alles vinden ze vies, want wat ze niet in de gaten hebben, daar staat je hoofd van stil.

Zoo slaat Annie opeens alarm, als ik mijn mes in het water doop, waarin ik even tevoren een likje crème van mijn hand gespoeld heb. Maar op de viezigheid die ze zelf bedrijven, gaan ze zowaar nog groot ook. Zie daar, die gebakjes, wat lijkt het? Beduimeld en rillerig opgespoten door Annie, die warempel nog verwaand is ook. En terwijl die twee me bazig aan de kant gezet hebben, moet ik aanzien, hoe daar de werken mijner handen toegetakeld worden. Als ik op de één let, bezorgt de ander me in dien tijd een ramspoed en omgekeerd.

Op een gegeven oogenblik vielen er wat moccaspatjes op de mooie rok van Wil. Wat keek ze me nijdig aan; alsof ik de schuld was. En ik kon er toch ècht niets aan doen, of tenminste, ik had het niet alléén gedaan, maar ze zag wellicht de schrik, waarmee ik schrok, en daar schrok haar schrik bepaald zoo van: (dat ik zoo verschrikkelijk geschrokken was), dat haar schrik wegschrok. In elk geval, ik schoot dadelijk toe en sloeg meteen aan het pogen de spatters zo goed mogelijk te verwijderen, wat wel een beetje lukte.

Toen wilden ze met alle geweld het tompoucen maken zien, respectievelijk bederven. Maar pa scheepte ze gauw met een paar soezen af. Natuurlijk wisten de schepsels daarop weer goed te schimpen en deden ijskoud of 't nog een gunst was, dat ze dat spul op wilden eten.

Vervolgens kwam Annie's buik ter sprake, die iets scheef zou zitten. Zowaar kwam er zelfs ter sprake dat ik eens voelen moest of 't waar was. Wie 't daar precies over te praat kreeg, weet ik niet, maar vanzelf één van die twee. Zulke nesten, alsof ik me ooit daar toe leenen zou.

Toen kwam tante Marie op de proppen, om het weggelopen volk te halen. Tante Marie had het al dadelijk over zoenen. Nou, ik schròk er van, dat iemand zoo plots maar over zoenen begon, alsof het de gewoonste karwei was. Zoo'n teer onderwerp, daar kun je toch niet over beginnen, dan na een secure en bedachtzame voorbereiding, voorafgegaan door een prelude van zinrijke zinspelingen en bedekte termen, aler het hoge woord "zoenen" je over de lippen murmelt.

Maar die schepsels vonden dat, schijnt 't, wel héél gewoon! Ze stonden me doodgewoon aan te glimlachen, alsof ze zeggen wilden:

"Toe joh, doe 't es."

Maar dat was toch mis hè. Mijn voorvaderen zouden zich toch in hun graven gewenteld hebben, als ik in deze vrouwelijke list niet ware staande gebleven. Zoo iets moet op zijn tijd en zijn plaats gebeuren.

Maar ik wil dat maar niet zoo kaalweg zeggen, want ik heb wel consideratie met de eergevoelens van een ander.

"De lipjes staan nog zoo krampachtig," zeg ik.

Maar die schepsels lachen me weer kinderlijk wreed uit, alsof ik iets gekzegd heb, en natuurlijk lachen de duvels ook, om maar te laten zien:

"Zie je wel, onze lippen zijn los genoeg!"

Enfin, ik moet er nog eens over denken. Vanavond wil ik ze dan misschien wel een zoen geven. Ons edel tweetal gaat naar de post en ondergetekende laat hen uit met een groet tot weerziens.

's Avonds, onder het spelen op mijn snarenspeel hoor ik wederom onze gasten aankomen. Een poosje later zakt schrijver dezes ook van zijn opperkamerke af om den toestand beneden eens te peilen.

Kijk, daar loopt ons jong katje; even op Annie's hoofd zetten: 't eene katje op het andere. Wil moet ook al niks van het stomme dier hebben.

We gaan theedrinken.

Maar daar krijgt dat beroerde me weer te grazen. Waarom, ja waarom? Ik voel, dat ik het hart niet heb om te gaan zitten. Annie vindt al, dat ik zoo zenuwachtig ben, die heeft natuurlijk al dadelijk alles wat vreemd is in de gaten.

Staande slok ik mijn thee op en kijk voor afleiding naar kanten die me totaal niet interesseeren.

Het wil niet weg, dus dan maar zelf weggegaan. Mooie streek om zo weg te lopen, maar het is de minst kwade van de twee. Gerrit komt me achterna. Hij vertrouwt me niet. Trouwens, we vertrouwen elkaar nooit verder dan we elkaar zien. Hij denkt nu, dat ik wat met zijn fiets uitgespookt heb.

Ik wandel naar de dijk, kijk wat rond en zie niets, slenter na geruimen tijd weer huistoe. Zouden ze er nog zijn? Ik hoor niets, ja, door de kier van het gordijn zie ik onder het voorbijlopen Wil in de kamer zitten. Ze zijn er nog.

Ben ik blij of teleurgesteld; ja, eigenlijk allebei. Blij, dat ze er nog zijn en teleurgesteld, dat ik er niet van profiteren kan. Ik ga naar boven en ga weer aan de wiskunde. Het wil niet erg. Onder is er gerucht van gepraat en gelach, en hierboven zit ik, als koning Saul, die zich tussen de vaten verborg, toen zijn koningschap nabij was. Ik ben echt verbitterd op mezelf, op mijn machteloosheid om te zijn zoals ik wil zijn. Vanonder wordt geroepen. Thee drinken.

Dan waag ik het toch nog een keer. Wat scheelt het me? Binnenkomende reikt Gerrit al dadelijk Wil's gebakje aan. Wil komt al woedend aangetogen, en al gauw schiet Annie te hulp, om de prooi te herwinnen.